

РЕШЕНИЕ

№ 2850

гр. София, 10.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 28.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10207** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на И. Г. К., [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 19-4332-005880 от 21.08.2019 г., издадена от Р. Н. – Полицейски инспектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на К. в качеството му на водач - собственик на МПС „Хюндай Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] , е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП за срок от 6 месеца. Жалбоподателя счита, че заповедта е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и процесуалните правила, както и на целта на закона. Моли атакуваната заповед да бъде отменена. В съдебно заседание не се явява и представлява.

Ответникът, Полицейски инспектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 21.08.2019 г. на И. К. е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за това, че на 16.08.2019 г. К. отказва

проверка с техническо средство Алкотест дрегер 7510 № 0208 за установяване на употребата на алкохол в кръвта.

На К. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 307660/16.08.2019г. /л. 9/. На 28.08.2019 г. е издадено наказателно постановление № 19-4332 -016347/28.08.2019 /л. 19/.

Издаден му е талон за изследване № 0025880 от 16.08.2019г./л. 11 от приложеното адм. д./, в който е вписано, че отказва проба, въпреки надлежното му връчване, удостоверено с подписа на К.. Съставени са две докладни записки от полицейски служители /л. 12 и 13/, в които е отразено, че К. е извършел ПТП и е отказал да бъде тестван с техническо средство за употреба на алкохол.

Към преписката са представени сведение/л.14, декларации л.15 и 16/, скица за ПТП /л.17/ и възражение срещу АУАН /л.18/

Представена е справка картон на водача /л.20/

Представени са заповеди за компетентност /л. 22,23 и 24/.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди от 09.12.2016 г. и 06.12.2016г., издадени от Министъра на вътрешните работи и от 26.02.2018 г., издадена от Директора на СДВР, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК, както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. Доводите в жалбата за нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК са неоснователни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните

предпоставки за неговото издаване.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

При тази законова регламентация, необходимите материалноправни предпоставки за налагане на мярката в настоящия случай е управлението на МПС от страна на З. и отказът да му бъде извършена проверка с техническо средство или тест.

От събраните писмени доказателства – АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП – безспорно се установява, че И. К. е управлявал МПС и в този смисъл не се налага разпит на актосъставителя и свидетеля по съставянето на АУАН, тъй като същите не биха установили различна фактическа обстановка. Срещу АУАН не са постъпили възражения с твърдения в обратен смисъл. Неоснователни са възраженията на К. в жалбата му до съда, че е опорочена процедурата по издаване на талон за изследване. Видно от приложените АУАН и докладни записки е установено, че жалбоподателят е управлявал собственото си МПС, с което е извършил ПТП, съставен му е АУАН и е издаден талон за изследване № 0025880/16.08.2019г., който той е подписал без възражение. След отказа да бъде тестван К. с техническо средство Алкотест дрегер 7510 № 0208 за употреба на алкохол и в следствие с издаването на талона за изследване, подписан от жалбоподателя се установява, че първо е налице отказ на лицето да бъде тестван, с техническо средство, второ К. съзнателно не е извършил изследване за наличие на алкохол в кръвта въпреки издадения талон за изследване. Горното се установява и от липсата на представени доказателства да е извършено медицинско изследване за наличие на алкохол в кръвта на жалбоподателя. В НП фактическата обстановка е сходна, като е описано, че след установяването на водача, същият отказал да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство.

Налице е отказ да бъде извършена проба за алкохол, както с техническо средство, така и кръвна такава. Съгл. трайната съдебна практика е достатъчен само единият отказ, за да бъде съставена ЗПАМ /така Решение № 12245 от 13.10.2017 г. на ВАС по адм. д. № 9208/2017 г./.

Представените с административната преписка писмени доказателства, обсъдени по-горе, водят до извод за наличие на предпоставките на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП,

поради което същата се явява законосъобразно наложена. Заповедта е мотивирана, като съгл. ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ВС няма пречка мотивите да се намират и в други документи от преписката, в случая АУАН.

Предмет на настоящото дело не е административно-наказателната отговорност на лицето, а предпоставките за налагане на ПАМ. Административният орган в условията на обвързана компетентност при съставен АУАН е длъжен да издаде заповед за налагане на ПАМ съгл. чл. 171 от ЗДвП, което в случая е направено.

Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. ПАМ не е санкция и тежестта на ПАМ не може да се съобразява с тежестта на нарушението. В случая ПАМ е наложена за 6 месеца, което е в законоустановения минимум, поради което се явява законосъобразна.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по чл. 146 от АПК. Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона. От изложеното по-горе обаче става ясно, че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби-чл.171 ал.1 т.2а б.„б“ от ЗДвП.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ответникът не претендира разноски, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 60 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. К., [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 19-4332-005880 от 21.08.2019 г., издадена от Полицейски инспектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на К. в качеството му на водач - собственик на МПС „Хюндай Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] , е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: